

stemmelser, har fundet noget Argument, som havde nogen virkelig Vægt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Åfsens, udtalte han, at man, da man i 1856 gav Lærerne Lønningstillæg og forbedrede deres Vilkaar, samtidig udvidede Kommunernes Net. Hvorfor gjorde man det? Fordi man tillige paa lagde Kommunerne at bære Byrden ved disse forøgede Udgifter, disse højere Lønninger. Dette er derfor paa ingen Maade i Modstrid med, hvad der nu vil ske efter Regeringens Forslag, og det ærede Medlem havde ganske sikkert selv en Følelse af, at der dog er noget rigtigt i denne Sammenhæng, i det han selv udtalte, at han var noget betænkelig ved saaledes at lade Statsstilfudet til Skolevæsenet vokse, da det uundgaaelig maatte føre til, at Staten fik større Indflydelse paa Skolevæsenet. — Det ærede Medlem fra Nyborg henstillede, om det ikke maatte være muligt at lægge Indstillingsretten i Distriktsbeboernes Hænder, og den samme Tanke er jo udtalt fra forskellige andre Sider. For saa vidt en saadan Tanke er bleven sat i Forbindelse med min Bemærkning forleden Dag, at jeg meget godt kunde tænke mig en Omordning af Skolekommissionen og derved en Udvej over for Vanskelighederne ved Kaldelsesmaaden, staa disse to Løsninger ikke paa nogen Maade i Forbindelse med hinanden. Jeg kan foreløbig ikke indse, at man ad den Vej, som det ærede Medlem fra Nyborg antydede, vil kunne naa Maalet, og jeg vilde langt foretrække en fast Institution, som repræsenterede Beboerne fremfor et saadant Nævn, som er valgt med et særligt Tilfælde for Dje, saaledes som det vilde blive Tilfældet efter det ærede Medlems Forslag. — Det ærede Medlem fra Åfsens var mig taknemmelig for mine Oplysninger angaaende Gymnastikkommissionens Resultater; men jeg tror nok, at han havde misforstaaet mig noget, idet jeg ikke sagde andet, end at Finansudvalget stadig er holdt à jour med, hvorvidt Kommissionens Arbejder ere fremstredne, og at der allerede i Fjor er blevet tilstillet det Resultat af dens hidtidige Arbejder; men det udelukker jo ikke, at der kan være noget Arbejde tilbage, og jeg haaber ganske sikkert, at det videre Resultat af dens Arbejde inden føje Tid vil komme til at foreligge. — Saa er der fra et Par ærede Medlemmers Side udtalt en Frygt for, at der i mine Slutningsbemærkninger skulde være lagt en særlig politisk Betydning. Det har undret mig noget. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Berninge (H. Holm) ved at gennemgaa mine

Udtalelser, har fundet noget Argument, som havde nogen virkelig Vægt. Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Nyborg (M. Jensen) omtalte de samme Bemærkninger i Gaar og refererede dem saaledes, at jeg skulde have sagt, at man her i Tinget burde tage Hensyn til det andet Ting. Det ærede Medlem vil vist ved at efterse mine Ytringer erkende, at jeg ikke har udtalt en Opfordring i saa Henseende, der i og for sig vilde være ganske overflødig i et hvilket som helst af de to Ting, da man maa forudsætte, at der altid er Villighed til en saadan Hensyntagen til Stede. En saadan Opfordring har jeg saa meget mindre Grund til at rette, som det forholder sig rigtigt, hvad det ærede Medlem udtalte, at jeg i Djeblikket aldeles ikke kan vide, hvorledes Landstinget vil stille sig. Dette Forslag fremtræder som et Regeringsforslag, og for saa vidt jeg nævnedes Landstinget forleden Dag, var det ganske vist med Tanke paa, at dette Forslag i en noget modificeret Form har sit Forbillede i en Landstingsudvalgsbetænkning af 1873, saa at der kunde være nogen Forhaabning for mig om, at jeg i alt Fald i Landstinget vilde finde Støtte for Forslaget. Men det, jeg vilde sige og ogsaa sagde, var, at det vilde være nødvendigt ikke at affære sig fra paa et senere Stadium af denne Sag at komme til en Overenskomst, idet det er en Sandhed, der ikke vil blive bestridt, at for at komme til en Overenskomst, maa de forskellige Faktorer være enige, hvad enten Regeringen staa alene lige over for den samlede Rigsdag eller det er et enkelt Ting, der staaer over for det andet. Det kan derfor paa Sagens senere Stadier være nødvendigt at staa af paa de forskellige Opfordringer, og jeg tror i mine tidligere Udtalelser at have vist, at jeg er fuldt villig dertil, saa vidt som jeg kan strække mig. Det har saaledes ikke været min Hensigt at bringe Politik herind paa dette Stadium, det tror jeg, man vilde være meget daarlig tjent med fra alle Sider. Det tør jeg ogsaa sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Ding), idet jeg sigter til hans Udtalelse om, at det i alt Fald ikke vilde være Folketingets Skyld, om vi ikke naaede til noget Resultat af denne Skolelov. Jeg vil sige det ærede Medlem, at en saadan Ytring kan staa mere, end han tror. Det er for tidligt at spaa om dette Lovforslags Stæbne, og det er for tidligt at begynde at tale om, hvor Ansvaret vil komme til at hvile for, at Loven ikke gaar igennem. Den har mange Stadier endnu at gennemløbe, inden man kommer til Enighed, og en saadan Bemærkning kan kun bringe en til at tænke